

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

6. St-1201/16-49
Republika Hrvatska
TRGOVAČKI SUD U SPLITU
STALNA SLUŽBA U DUBROVNIKU PŽ-4617/2018-3 225
IZ RUKE DUBROVNIK Preko pošte

10-09-2018

Predano za poštu obično prep. dne 05.09.2018
POŠTA ZAGREB R. 25 1446921
Broj primjerka 3 priloga
Taksirano Knj. potpis

REPUBLIKA HRVATSKA

RJEŠENJE

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Jagode Crnokrak, predsjednice vijeća, Božene Zajec, suca izvjestitelja i dr. sc. Jelene Čuveljak, člana vijeća, u postupku naknadne diobe stečajne mase stečajnog dužnika AUTO PRODAJNI CENTAR MUŠE d.o.o. za trgovinu i usluge u stečaju, OIB 34663224103, Split, Visoka b.b., kojeg zastupa stečajni upravitelj Dragan Bijelić iz Šibenika, odlučujući o žalbi stečajnog vjerovnika REPUBLIKA HRVATSKA, OIB 18683136487, Ministarstvo financija, Porezna uprava, kojeg zastupa Županijsko državno odvjetništvo u Splitu, protiv dijela rješenja Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-1201/2016-36 od 19. lipnja 2018., u sjednici vijeća održanoj 22. kolovoza 2018.

riješio je

Odbija se kao neosnovana žalba stečajnog vjerovnika Republika Hrvatska, Ministarstvo financija, Porezna uprava i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Splitu, Stalne službe u Dubrovniku poslovni broj St-1201/2016-36 od 19. lipnja 2018. u točki IV.1. izreke.

Obrazloženje

Rješenjem označenim u izreci, Trgovački sud u Splitu, Stalna služba u Dubrovniku utvrdio je da je osporena tražbina vjerovnika prvog višeg isplatnog reda Ministarstva financija, Porezna uprava u iznosu od 39.964,82 kn (točka III.1. izreke) te je stečajni vjerovnik upućen radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine pokrenuti parnicu u roku od osam dana (točka IV.1. izreke).

Tako je prvostupanjski sud odlučio, jer je stečajni upravitelj osporio tražbinu Republike Hrvatske, Ministarstvo financija, Porezna uprava kao tražbinu prvog višeg isplatnog reda u iznosu od 39.964,82 kn, budući da taj iznos kao iznos doprinosa za mirovinsko osiguranje II. stup, doprinosa za Zdravstveno osiguranje iz i na plaću, te prirez jedinici lokalne samouprave Gradu Splitu, obračunat kao neisplaćena davanja ranijim radnicima dužnika i priznat tim vjerovnicima u prvom višem isplatnom redu. Republika Hrvatska, Ministarstvo financija nije vjerovnik za ove tražbine, nije sukladno čl. 138. Stečajnog zakona vjerovnik I. (prvog) višeg isplatnog reda u koji ulaze tražbine proračuna, zavoda i fondova u visini pripadajućeg dijela ukupnog troška plaće ili naknade plaće, a iz prijave tražbine Republike Hrvatske, Ministarstva financija, ne proizlazi da je ona punomoćnik zavoda i fondova (Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, REGOS, Hrvatski zavod za zdravstveno osiguranje, Hrvatski zavod za zapošljavanje), odnosno proračuna jedinica lokalne samouprave, te se iz priloženih isprava ne može sa sigurnošću utvrditi u korist proračuna koje jedinice lokalne samouprave pripada porez i prirez ukupnom u iznosu prema rješenju o ovrsi broj UP/I-415-02/2014-001/01564 Ur. broj 513-007-17/2014-01 od 10.

prosinca 2014. od 2.948,62 kn, budući da se označeno rješenje o ovrsi i rješenje o ovrsi UP/I-415-02/2014-001/02784 Ur. broj 513-007-17-08/2014-01 od 28. srpnja 2014. odnosi na isto razdoblje (1. svibnja 2012. do 31. prosinca 2013.), budući da u poslovnoj dokumentaciji koju je stečajni upravitelj preuzeo nema podataka o zaposlenima i ranijim zaposlenima, njihovim prebivalištima, te vremenu njihovog rada i visini plaće.

Žalbu je podnio stečajni vjerovnik Republika Hrvatska kojim je osporena tražbina tog vjerovnika I. višeg isplatnog reda (točka III.1. izreke), u odnosu na točku IV.1. izreke kojim je sud uputio Republiku Hrvatsku kao stečajnog vjerovnika osporene tražbine pokrenuti parnicu radi utvrđenja osporene tražbine, smatrajući da isprava temeljem koje je prijavljena tražbina nije ovršna isprava. Žalitelj takav stav suda drži pogrešnim jer nema uporišta u Stečajnom zakonu, budući da istim nisu različito valorizirane ovršne isprave pa niti s obzirom na donositelja. Iako ulaže žalbu na točku IV.1. izreke rješenja ukazuje na pogrešnu primjenu odredaba čl. 137. i 257. Stečajnog zakona glede osporene tražbine (točka III.1. izreke), a uvažavajući okolnost da razlog osporavanja nije predmet žalbenog postupka, ukazuje da je stečajni upravitelj osporio prijavljenu tražbinu čineći upitnom materijalno pravnu poziciju Republike Hrvatske kao vjerovnika po osnovi doprinosa iz plaće (II. stup mirovinskog osiguranja), na plaću (doprinos za zdravstveno osiguranje) te poreza i prireza na dohodak od nesamostalnog rada, jer da su tražbine po navedenim osnovama priznate osobama koje nisu podnijele prijavu čime je sud pogrešno primijenio zakonske odredbe uvrštavajući iste u kategoriju stečajnih vjerovnika, a radi se o ovršnim ispravama stečajnog vjerovnika i ujedno donositelja isprava. Predlaže ovom sudu ukinuti pobijano rješenje i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovan postupak.

U odgovoru na žalbu od 6. kolovoza 2018. stečajni upravitelj u bitnom navodi da vjerovnik Republika Hrvatska ne može biti vjerovnik za tražbine doprinosa iz i na plaću za zdravstveno osiguranje, za zapošljavanje i prihod jedinice lokalne samouprave.

Žalba stečajnog vjerovnika nije osnovana.

Pobijani dio rješenja ispitan je sukladno odredbi čl. 365. st. 2. i čl. 381. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14; dalje: ZPP) u vezi s čl. 10. Stečajnog zakona („Narodne novine“ broj 71/15 i 104/17; dalje: SZ), koji se u konkretnom slučaju primjenjuje, u granicama žalbenih razloga, te pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i pravilnu primjenu materijalnog prava. Ovaj sud nalazi da je rješenje u pobijanom dijelu pravilno i zakonito.

Iz spisa je razvidno da je rješenjem suda poslovni broj St-1201/2016 od 13. veljače 2018. otvoren stečajni postupak nad dužnikom po prijedlogu Financijske agencije RC Split od 6. svibnja 2016. za pokretanje stečajnog postupka, da je određeno ročište za ispitivanje prijavljenih tražbina 8. svibnja 2018., da je stečajni upravitelj dostavio tablicu ispitanih tražbina.

Iz obrazloženja pobijanog rješenja razvidno je da su predmet ispitivanja bile tražbine u iznosima i u isplatnim redovima kako su prijavljene u roku određenom za prijavu tražbina prema oglasu objavljenom na mrežnoj stranici e-Oglasna ploča sudova o otvaranju stečajnog postupka od 13. veljače 2018.

Stečajni upravitelj se, u smislu čl. 260. SZ-a određeno očitovao priznaje li ili osporava tražbine kako je to navedeno u izreci.

Iz zapisnika o ispitnom i izvještajnom ročištu od 19. lipnja 2018. i iz obrazloženja pobijanog rješenja razvidno je da je stečajni upravitelj od prijavljene tražbine priznao tražbinu u iznosu od 35.586,59 kn, a osporio tražbinu u iznosu od 39.964,82 kn po osnovi doprinosa za mirovinsko osiguranje II. stup, doprinosa za zdravstveno osiguranje iz i na plaću te prirez jedinici lokalne uprave i samouprave Gradu Splitu, obračunat kao neisplaćena davanja ranijim radnicima dužnika i priznat tim vjerovnicima u prvom višem isplatnom redu, a Republika Hrvatska, Ministarstvo financija nije vjerovnik za ove tražbine.

Sukladno čl. 265. SZ-a, na temelju tablice ispitanih tražbina sud donosi rješenje kojim odlučuje u kojem iznosu i u kojem isplatnom redu su utvrđene ili osporene tražbine i o upućivanju u parnicu radi utvrđenja odnosno osporavanja tražbine.

Prema čl. 263. SZ-a, tražbina se smatra utvrđenom ako ju na ispitnom ročištu prizna stečajni upravitelj, a ne ospori koji od stečajnih vjerovnika.

Nije osnovan žalbeni razlog glede pobijane točke IV.1. izreke rješenja kojim je stečajni vjerovnik upućen pokrenuti parnicu radi utvrđivanja osnovanosti osporene tražbine (čl. 266. st. 1. i 4. SZ-a) budući da je pravilno utvrđenje suda da stečajni vjerovnik glede osporene tražbine u prvom višem isplatnom redu u iznosu od 39.964,82 kn po osnovi doprinosa na plaću i iz plaće, nema ovršnu ispravu. Naime, ovršnu ispravu po osnovi potraživanja plaće naknade plaće odnosno otpremnine ima radnik prema Pravilniku o izmjenama pravilnika o sadržaju obračuna plaća ili otpremnine („Narodne novine“ broj 32/15 i 102/15), (čl. 1.) kojeg je na temelju čl. 93. st. 4. Zakona o radu („Narodne novine“ broj 93/14) donio ministar rada i mirovinskog sustava, a koji je stupio na snagu 1. listopada 2015., čl. 7., st. 1. mijenja se i glasi: 1) Ako poslodavac na dan dospjlosti u cijelosti ne isplati plaću, naknadu plaće odnosno otpremninu, dužan je radniku uručiti dva obračuna, od kojih jedan u kojem će biti iskazan ukupan obračun plaće, naknade plaće odnosno otpremnine sukladno čl. 2. i 3., odnosno čl. 4., 5. i 6. ovog Pravilnika, i 2) u kojem će biti iskazan iznos neisplaćene plaće odnosno dijela neisplaćene plaće, neisplaćene naknade plaće odnosno dijela neisplaćene naknade plaće ili neisplaćene otpremnine odnosno dijela neisplaćene otpremnine, u propisanom sadržaju, potpisan od ovlaštene osobe te ovjeren pečatom poslodavca, kao i podatak o danu dospjlosti plaće, naknade plaće odnosno otpremnine, a koji ima snagu ovršne isprave.

Slijedom navedenog, ovaj sud je sukladno odredbi čl. 380. t. 2. ZPP-a u vezi s čl. 10. SZ-a odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio pobijano rješenje u točki IV.1. njegove izreke, kao u izreci ovog rješenja.

Zagreb, 22. kolovoza 2018.

Predsjednica vijeća
Jagoda Crnokrak, v. r.

Za točnost otpisat – ovlaštenu službenicu
Brankica Curman